

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

13 октомври 1977 година*

По дело 22-27

с предмет запитване, отправено до Съда, на основание член 177 от Договора за ЕИО, от *cour du travail de Mons* (Белгия), и с което се цели получаване в спора, висящ пред този съд между

Fonds national de retraite des ouvriers mineurs, Брюксел

и

Giovanni Mura, Boussu (Белгия)

преюдициално решение относно тълкуването на член 12 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2),

СЪДЪТ,

в състав: г-н Kutscher, председател, г-н M. Sørensen и г-н G. Bosco, председатели на състав, г-н A. M. Donner, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н P. Pescatore, г-н A. J. Mackenzie Stuart, г-н A. O'Keefe и г-н A. Touffait, съдии,

генерален адвокат: г-н J.-P. Warner,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С решение от 21 януари 1977 г., постъпило в секретариата на Съда на 10 февруари същата година, *Cour du travail de Mons* е поставил, на основание член 177 от Договора за ЕИО, въпрос относно тълкуването на член 12 от Регламент (ЕИО) №1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2).

2. Този въпрос е поставен в рамките на един спор относно изчисляването от компетентната белгийска институция на пенсията за инвалидност на италиански гражданин, ответник по главното производство, работил като миньор първо във Франция, после в Белгия.

* Език на производството: френски.

3. Този работник е отговарял в Белгия на всички условия, изисквани от националното законодателство за придобиване правото на пенсия за инвалидност на основание режима за миньорите.

4. От друга страна, той е трябвало, за придобиване на правото му на обезщетение във Франция, да се позове на разпоредбите на член 45 от Регламент №1408/71 и за изчисляването на това обезщетение, са били сумирани действително завършените периоди в двете държави-членки и пропорционално разпределеното френско обезщетение.

5. Като прилага националните правила за недопускане на натрупване, белгийската институция е извадила тогава от пенсията за инвалидност пропорционалният размер на френското обезщетение и е поискала от заинтересуваното лице да възстанови надвзетото.

6. Ответникът по главното производство твърди, че като прилага националните правила за недопускане на натрупване, белгийската институция изважда не пропорционалния размер на френската пенсия (2 003, 81 FRF годишно), а теоретичния френски размер (2 603, 45 FRF).

7. Националният съд е този, който следва да прецени едно такова обстоятелство с оглед прилагането на националните правила за недопускане на натрупване.

8. Поставен е въпросът дали член 12 от Регламент № 1408/71, който допуска натрупването на обезщетенията, трябва да има предимство пред вътрешните правила за „недопускане на натрупване”, в случаите когато правилата на Общността водят до облагодетелстване на работникът мигрант в сравнение с работника, който не е мигрант.

9. Оплакването, според което работниците мигранти били облагодетелствувани по отношение на работниците, които никога не са напускали страната си, не може да бъде прието, след като не може да има дискриминация в случай на правни положения, които не са сравними.

10. Възможните различия, които съществуват в полза на работници мигранти са резултат не на тълкуването на правото на Общността, а на липсата на един обща система на социална сигурност или на липсата на хармонизация на съществуващите национални режими, което не може да бъде смекчено от обикновеното съгласуване, което се практикува в момента.

11. Член 12, параграф 2 от Регламент № 1408/71 предвижда, че „позоваване на законодателните разпоредби на държава-членка за намаляване, спиране или прекратяване на обезщетения в случаи на натрупване на други обезщетения за социална сигурност или други доходи може да се извършва, дори и когато такива обезщетения са придобити съгласно законодателството на друга държава-членка, или когато такъв доход възниква на територията на друга държава-членка. Въпреки това, тази разпоредба не се прилага, когато заинтересуваното лице получава обезщетения от един и същи вид за инвалидност, старост, смърт (пенсии) или професионална болест, които са отпуснати от институциите на две или повече държави-членки в съответствие с разпоредбите на членове 46, 50, 51 или член 60, параграф 1, буква б)”.

12. Както Съдът вече е решил, в своето решение от 21 октомври 1975 г. (по дело Petroni, 24-75, Recueil 1975 г., стр. 1149), член 46, параграф 3 е несъвместим с член 51 от Договора доколкото налага ограничение на обезщетенията, придобити в различни държави-членки чрез намаляване на размера на обезщетение, придобито само по силата на националното законодателство.

13. От това следва, че разпоредбите на този параграф не са приложими в случаите, в които те водят до намаляване на обезщетението, придобито само по силата на законодателството на държава-членка, и в такъв случай, член 12, параграф 2, второ изречение не се прилага.

14. Когато това второ изречение не е приложимо, прилага се първото изречение, в резултат на което законодателните разпоредби за намаляване, спиране или прекратяване, предвидени от националното законодателство са противопоставими на получателя.

15. От член 46, параграф 1 следва обаче, че ако приложението единствено на националните разпоредби за придобиването и изчисляването на правото, е по-неблагоприятно за работника, отколкото това на правилата за сумиране и за пропорционално разпределяне, последните трябва да бъдат приложени.

16. Следователно трябва да се отговори, че докато работникът получава пенсия единствено по силата на националното законодателство, разпоредбите на Регламент № 1408/71 не са пречка за националното законодателство да се прилага по отношение на него в своята цялост, включително националните правила за недопускане на натрупване, като се има предвид, че ако прилагането на това национално законодателство се окаже по-малко благоприятно от това на режима за сумиране и за пропорционално разпределяне, последният трябва да бъде приложен по силата на член 46, параграф 1 от Регламент № 1408/71.

По съдебните разноски

17. Разходите, направени от белгийското правителство, италианското правителство, нидерландското правителство, правителството на Обединеното кралство и от Комисията на Европейските общности, които представиха становища пред Съда, не подлежат на възстановяване.

18. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред съответния национален съд, последния следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпроса, поставен пред него от *cour du travail de Mons*, с решение от 21 януари 1977 г. реши:

Докато работникът получава пенсия единствено по силата на националното законодателство, разпоредбите на Регламент № 1408/71 не са пречка за

националното законодателство да се прилага по отношение на него в своята цялост, включително националните правила за недопускане на натрупване, като се има предвид, че ако прилагането на това национално законодателство се окаже по-малко благоприятно от това на режима за сумиране и за пропорционално разпределение, последният трябва да бъде приложен по силата на член 46, параграф 1 от Регламент № 1408/71.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 13 октомври 1977 година.

Подписи